

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТУ УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ «СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ
ВИМІРИ»

24 травня 2024 року

Одеса

УДК 321(477)(063)

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 17 від 27.06.2024 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний університет імені К. Д. Ушинського»;
Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;
Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;
Долженков О. Ф. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;
Ростецька С. І. – доктор політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;
Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;
Швець С. Л. - кандидат політичних наук, викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;
Горобець Василь – аспірант першого року навчання ОНП «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
Левенець Михайло – студент 4-го року навчання спеціальності 052 «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку: політико-правові та соціально-економічні виміри: матеріали всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 24 травня 2024 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2024. 82 с.

УДК 321(477)(063)

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2024

© Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»,
2024

ЗМІСТ

1. Бурлака М. С., Проноза І. І. РОЛЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СВІТОВОМУ БАЛАНСІ СИЛ 5
2. Варіченко Д. О., Дмитрашко С. А. ДЕКОЛОНІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В МИСТЕЦТВІ І КУЛЬТУРІ: ЩО МИ НЕ МАЄМО ПРАВА ЗАБУТИ? 8
3. Горобець В. В. ВИНИКНЕННЯ КОНФЛІКТІВ У СУЧАСНОМУ СВІТІ 13
4. Долженков О. Ф., Гринько К. ВИКЛИКИ СУЧАСНИМ ДЕМОКРАТІЯМ 15
5. Дяченко О. В., Наумкін І. О. МЕДІЙНА ПРОДУКЦІЯ ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЛІТИКО-ІМІДЖЕВОЇ ФУНКЦІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ БЛОГ-ДИСКУРСІ 18
6. Замфірова А. К., Проноза І. І. ВЗАЄМОЗАЛЕЖНІСТЬ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СУСПІЛЬСТВА 21
7. Казюк А. В., Музиченко Г. В. ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА І ДЕМОКРАТИЧНЕ ВРЯДУВАННЯ 25
8. Калашінська М. В. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПОЛІТИЧНОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ 28
9. Кириченко Є. В., Проноза І. І. ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ПОЛІТИЧНУ СВІДОМІСТЬ 32
10. Колодій Д. ВОЛОНТЕРСТВО ТА ЙОГО ВИДИ 36
11. Левченко Я. В., Проноза І. І. РОЛЬ МЕДІА В ПОШИРЕННІ ТА ФОРМУВАННІ ІДЕОЛОГІЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ 39
12. Манасарян А. Б., Гедікова Н. П. СУЧАСНІ ПОЛІТИЧНІ СПІВТОВАРИСТВА В КОНТЕКСТІ КОЛЕКТИВНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ 42
13. Наумкіна С. М., Уцеховський М. Ю. ВІДКРИТІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ МЕРЕЖІ ЯК ЗАСОБИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 46

- 14.Павловський Я. Є, Гедікова Н. П. СУЧАСНИЙ СЕПАРАТИЗМ І
ФАКТОРИ ЙОГО ВИНИКНЕННЯ 49
- 15.Пустовіт А. М., Гедікова Н. П. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У
ПОЛІТОЛОГІЇ: ВІД ПЕРСОНАЛІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ ДО
АНАЛІЗУ ПОЛІТИЧНИХ ТРЕНДІВ 53
- 16.Рідник О. В., Проноза І. І. ПОЛІТИЧНА АКТИВНІСТЬ НАТО У
СУЧАСНИХ СВІТОВИХ ПРОЦЕСАХ: ВИКЛИКИ ТА НАСЛІДКИ 57
- 17.Руцький С. В. КІБЕРКОНФЛІКТИ У ПРОТИБОРСТВІ СУБ'ЄКТІВ
ПОЛІТИКИ НА ТЕРИТОРІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН 59
- 18.Сацюк І., Наумкіна С. М. СЕПАРАТИЗМ ЯК ПОЛІТИЧНИЙ
ФЕНОМЕН У СУЧАСНОМУ СВІТІ 62
- 19.Сокорчук П. В. ЦІННІСНИЙ КОМПОНЕНТ ПОНЯТТЯ
КОМПЕТЕНТНОСТІ 65
- 20.Унтілова І. ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ЕЛЕКТРОННОЇ ДЕМОКРАТІЇ У
МЕРЕЖЕВОМУ СУСПІЛЬСТВІ 68
- 21.Фурман Г., Проноза І. І. ЦИФРОВА ПОЛІТИЧНА РЕКЛАМА:
ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ В ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЯХ 71
- 22.Афанасьєва А. В., Проноза І. І. ТОТАЛІТАРИЗМ ТА ЙОГО
НЕБЕЗБЕКА У СУЧАСНОМУ СВІТІ 75
- 23.Шевчук А., Проноза І. І. ФЕНОМЕН ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ
ТА ЇЇ ФУНКЦІЇ 77
- 24.Бондаренко К., Наумкіна С. М. ХАРИЗМАТИЧНЕ ЛІДЕРСТВО
ПРЕЗИДЕНТА ЯК НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ КРАЇНИ 83
- 25.Гуд А., Гедікова Н.П. МОДЕРНІЗАЦІЯ ПОЛІТИЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ
НА ТЛІ ВІЙНИ 85
- 26.Семенов Є., Наумкіна С. М. СУВЕРЕНІТЕТ ДЕРЖАВИ ПІД ЧАС
ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГЕННЯ 87
- 27.Владімірцов М., Наумкіна С. М. М'ЯКА СИЛА НА ПОЛІТЧИНІЙ
АРЕНІ 90
- 28.Дрищук І., Наумкіна С. М. ГРОМАДЯНСЬКІ ІНІЦІАТИВИ У
ВПЛИВІ НА ВЛАДУ 92

- 29. Шкребій К., Наумкіна С. М. ІМІДЖ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА ТА
ТЛІ ВІЙНИ 95**
- 30. Левенець М., Наумкіна С. М. ТЕЛЕМАРАФОН ЯК
НЕЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД ПРОПАГАНДИ В КОНТЕКСТІ
ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ НА ТЛІ ПОВНОМАСШТАБНОГО
ВТОРГЕННЯ 97**

Владімірцов Микита Борисович
Студент 4-го курсу спеціальності 052 «Політологія»
Соціально-гуманітарного факультету
Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
Науковий керівник: Наумкіна С. М.,
д.політ.н., професор, завідувач кафедри політичних наук і права
м. Одеса, Україна

М'ЯКА СИЛА НА ПОЛІТЧИНІЙ АРЕНІ

«М'яка сила (англ. soft power) – це концепція, запропонована американським політологом Джозефом Наєм, яка описує здатність держави досягати своїх цілей на міжнародній арені не через примус чи економічний тиск («жорстка сила»), а через привабливість своєї культури, політичних цінностей та зовнішньої політики». [3]

Основні складові м'якої сили:

1. Культура: національна культура, мистецтво, література, кіно, музика, спорт, освіта тощо, які приваблюють та викликають позитивні емоції у представників інших країн;
2. Політичні цінності: демократія, права людини, свобода слова, верховенство права, які можуть бути прикладом для інших держав та суспільств;
3. Зовнішня політика: дії держави на міжнародній арені, які сприймаються як легітимні, справедливі та відповідальні.
4. Інструменти м'якої сили:
 - Культурна дипломатія: організація культурних обмінів, виставок, фестивалів, підтримка національних культурних інституцій за кордоном;
 - Освітні програми: надання стипендій для іноземних студентів, підтримка наукових досліджень, розвиток міжнародних освітніх програм;
 - Публічна дипломатія: комунікація з іноземною аудиторією через ЗМІ, соціальні мережі, публічні виступи, з метою формування позитивного іміджу країни;
 - Розвиток міжнародного співробітництва: участь у міжнародних організаціях, підтримка гуманітарних проектів, участь у вирішенні глобальних проблем. [3]

Якщо звернутися до історії використання м'якої сили, то можна взяти до уваги Францію, яка відома своєю багатою культурою, модою, кухнею, кінематографом, які приваблюють туристів та формують позитивний імідж країни, або Велика Британія, що має потужний вплив завдяки своїй освітній системі, університетам, науковим дослідженням, англійській мові як мові міжнародного спілкування. А якщо говорити про США, то вони впливають на світ через свою поп-культуру (кіно, музика, телебачення), технологічні інновації, університети та просування демократичних цінностей. [4]

«Україна має значний потенціал м'якої сили, який може бути використаний для зміцнення своєї позиції на міжнародній арені. До ключових складових української м'якої сили належать: унікальна історія, фольклор, література, музика, мистецтво, прагнення до демократії, свободи та європейських цінностей, висококваліфіковані фахівці, інноваційні розробки у різних галузях». [1]

«М'яка сила може бути більш ефективною, ніж жорстка сила, оскільки вона не викликає опору та агресії у інших акторів, а навпаки, приваблює та переконує. Вона формує позитивний імідж та репутацію держави, що може мати довгострокові позитивні наслідки для її політичного та економічного розвитку». [3]

М'яка сила є важливим інструментом політичної взаємодії, який дозволяє державам досягати своїх цілей без застосування сили чи економічного тиску. М'яка сила може бути застосована у різних сферах міжнародних відносин, включаючи політику, економіку, культуру, освіту тощо і Україна має значний потенціал м'якої сили, який може бути використаний у її боротьбі за незалежність та територіальну цілісність, а також для зміцнення її позицій на міжнародній арені. [2]

Список використаних джерел:

1. Кудряченко, А. І. М'яка сила як інструмент зовнішньої політики України. Стратегічні пріоритети, 1(34), 2015. С. 105-112.
2. Беляєв, О. М'яка сила України: можливості та виклики. Гілея: науковий вісник, 149, 2019. С. 142-147.
3. The Soft Power 30: <https://softpower30.com/>
4. USC Center on Public Diplomacy: <https://uscpublicdiplomacy.org/>

Дрищук Ірина Яківна
Студентки 4-го курсу спеціальності 052 «Політологія»
Соціально-гуманітарного факультету
Державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
Науковий керівник: Наумкіна С. М.,
д.політ.н., професор, завідувач кафедри політичних наук і права
м. Одеса, Україна

ГРОМАДЯНСЬКІ ІНІЦІАТИВИ У ВПЛИВІ НА ВЛАДУ

Громадські ініціативи як прояв активної громадянської позиції є важливим інструментом участі громадян у політичному житті країни. Вони дозволяють громадянам висловлювати свої інтереси, пропонувати шляхи вирішення проблем та впливати на прийняття державних рішень. Активна участь громадян у громадських ініціативах є ознакою розвитку громадянського суспільства та демократії. [4]

Громадські ініціативи можуть мати різні форми: збір підписів під петиціями, організація акцій протесту, проведення громадських слухань, створення неурядових організацій, моніторинг діяльності органів влади тощо. Кожна форма громадянської ініціативи має свої плюси та мінуси, але всі вони мають спільну мету: впливати на владу та політику. [1]

Ефективність громадянської ініціативи залежить від багатьох факторів: масштабу ініціативи, ступеня організованості та мобілізації громадян, підтримки ЗМІ та організацій громадянського суспільства, реакції влади тощо. Успішні громадські ініціативи можуть призвести до змін у законодавстві, політичних рішеннях та більшої підзвітності органів влади перед громадянами. [3]

Громадські ініціативи відіграють важливу роль у формуванні державної політики, дозволяючи громадянам брати участь у процесі прийняття рішень та впливати на їх зміст. [2]

Органи влади, які враховують думку громадян та реагують на ініціативи громадян, мають більше шансів на успіх та підтримку з боку суспільства. [1]

В Україні громадські ініціативи мають значний потенціал розвитку, але стикаються з певними викликами, такими як низька довіра до влади, недостатній правовий захист громадських активістів та обмежений доступ до інформації та ресурсів. Для підвищення ефективності громадських ініціатив необхідно створити сприятливі умови для їх розвитку, забезпечити прозорість та підзвітність органів державної влади, а також розвивати громадянську освіту та культуру. [2]

Громадські ініціативи є важливим інструментом впливу на владу та розвитку демократії в Україні. Вони дозволяють громадянам брати активну участь у політичному житті країни, висловлювати свої інтереси та впливати на прийняття рішень. Підтримка та розвиток громадських ініціатив є важливим завданням для держави та суспільства. [3]

Список використаних джерел:

1. Офіційний веб-портал Верховної Ради України: <https://zakon.rada.gov.ua/>
2. Платформа електронних петицій Президента України: <https://petition.president.gov.ua/>
3. Громадський портал «Громадський простір»: <https://www.prostir.ua/>
4. Центр демократії та верховенства права (ЦЕДЕМ): <https://cedem.org.ua/>